

Република Србија
Врховни касациони суд
Прев 389/2015
04.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Гордане Ајншпилер Поповић, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца М.А. из Б., кога заступа пуномоћник З.П., адвокат из Б., против туженог Привредно друштво Р. АД К., кога заступа пуномоћник З.Ј., адвокат из Ч., ради поништаја одлуке Скупштине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2742/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2742/15 од 07.10.2015. године.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2742/15 од 07.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Краљеву П 38/2014 од 23.03.2015. године, у ставу I изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи Одлука о емисији обичних акција III емисије ради повећања основног капитала без обавезе објављивања проспекта у складу са чланом 12. став 1. тачка 2. Закона о тржишту капитала Привредног друштва Р. АД К., донета на Скупштини акционара туженог дана 24.12.2013. године, што је тужени дужан да призна и трпи. У ставу II изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 36.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2742/15 од 07.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена пресуда Привредног суда у Краљеву.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права. Ревизија је изјављена на основу члана 404. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11) и члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови да се о ревизији тужиоца одлучује као о посебној ревизији.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, измењеног одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној ревизији, Врховни касациони суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Ово из разлога што тужилац у ревизији није навео постојање различитих судских одлука по истом правном питању, од значаја за праксу, уколико постоје, нити је навео у чему се огледа разлика у ставовима, те нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Стога је одлучено као у ставу 1. изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), измењеног чланом 15. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/14), као и члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 22. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, измењена је одредба члана 485. ЗПП, тако што је прописано да ревизија није дозвољена у привредним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 100.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.01.2014. године, а у тужби је означена вредност предмета спора у висини од 10.000,00 динара.

С обзиром да је вредност предмета спора у овој парници очигледно испод граничног износа прописаног цитираном законском одредбом за

дозвољеност ревизије у привредним споровима, то ревизија тужиоца у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, није дозвољена.

Стога је на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу 2. изреке.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**